

R.K. Parochie St. Ludgerus te Utrecht

Ludgerus Magazine

16 September 2014

*Nieuw
seizoen*

Inhoud

Pastor Westerveld over het Loofhuttenfeest	3
Stichting 'De Toevlucht' sluit nachtopvang	5
Leken-Dominicanen in Bologna	7-8
Kerkopbouw in tijden van kerkafbraak	10
Gods vermiste gelaat	12-13
Rooster vieringen in alle kerken	15
Lokale berichten, met o.m. Lourdesreis	16-21
Agenda	22-23

Colofon

Het Ludgerus Magazine is het tijdschrift van de parochie van St. Ludgerus in Utrecht. Het verschijnt zes keer per jaar.

Interim Hoofd- en eindredactie: Armand Heijnen

Redactie: Nol van Beek, Armand Heijnen

Tekstbijdragen: Laurens Baas, Nol van Beek, Leny Beemer, Heleen Heidinga, Armand Heijnen, Yosé Höhne-Sparborth, Jan de Kruijf, Koos Smits, Gerrit Jan Westerveld

Traffic: Nol van Beek

Vormgeving: Marijke Herber

Druk: Van Horssen OJ Service BV

Oplage: 3900

Contactadres:

Zie centraal secretariaat St. Ludgerusparochie

Advertenties:

Wilt u een advertentie plaatsen? Informatie over prijzen en voorwaarden zijn te verkrijgen bij het centraal secretariaat

© Overname van berichten / artikelen uit dit magazine is mogelijk, mits met toestemming van het secretariaat van de parochie en met bronvermelding.

Het parochiebestuur

Mgr. H.W. Woorts (voorzitter)
 Laurens Baas (vicevoorzitter)
 Vacature (secretaris)
 Vacature (penningmeester)
 Jan van Kuik (gebouwen)
 Robert Stok (personeelszaken)
 Joop Schwartz (lid)
 Vacature

Het secretariaat

Centraal secretariaat Sint Ludgerusparochie
 Nol van Beek
 Boerhaaveplein 199,
 3552 CT Utrecht.
 030 – 244 13 19
 secretariaat@sintludgerus.nl
 www.sintludgerus.nl
 Bereikbaarheid: maandag t/m donderdag
 9 – 16 uur

Waarnemend pastoor

Mgr. H.W. Woorts, bereikbaar via centraal secretariaat

Priester-assistenten:

Koos Smits: p.ksmits@hetnet.nl
 tel.: 06 – 1523 2729
 Oscar Swijnenberg en Rigo Loozekoot:
 bereikbaar via centraal secretariaat

Pastoraal werker:

Gerrit Jan Westerveld: gj.westerveld@tiscali.nl,
 tevens bereikbaar op 030 – 2963078.

B.g.g. zijn de pastores bereikbaar via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19
 Voor **noodgevallen** kunt u ook contact leggen via uw lokale secretariaat of lokale telefoonnummer (zie de pagina van uw eigen locatie).

Mededelingen, berichten, copy of andere bijdragen voor Ludgerus Magazine zijn meer dan welkom! Als u berichten heeft, schroom niet ze te versturen naar het secretariaat. Maar: hou het wel kort, zo'n 150 woorden per bericht. Op een pagina kunnen we niet meer dan 450 woorden kwijt. Heeft u een langere bijdrage, neem dan s.v.p. eerst even contact op met het secretariaat: 030 – 244 13 19. Het volgende nummer van Ludgerus Magazine verschijnt op: 11 november 2014. Copy voor dit nummer moet uiterlijk 20 oktober bij het secretariaat zijn aangeleverd.

Foto's op de cover: Boven: Lourdesreis (zie lokale pagina Nicolaas-Monicakerk) Midden: 'Weet je nog'-cabaret in Nicolaas Monicakerk Onder: Het graf van St. Dominicus in Bologna, zie pp 7-8

Beste parochianen,

Loofhut

In deze tijd komen veel mensen thuis van een reis naar oorden waar zij ontspanning hebben gezocht. Terug in Nederland nestelen wij ons meestal snel weer in de normale gang van zaken; thuis, op school of op het werk. Sommigen verstaan de kunst van het nagenieten. Dan worden nog eens de foto's van de vakantie bekeken, worden er herinneringen opgehaald of er worden zelfs gerechten uit het vakantieland gemaakt. Weer even buiten het vertrouwde stramien. Feesten hebben ook die functie. Ze halen ons weg uit de sleur van alledag en bepalen ons bij bijzondere feiten: dat geldt voor de jaardag van onze geboorte tot aan de herdenking van het Ontzet van Leiden.

Binnenkort vieren onze joodse broeders en zusters het Loofhuttenfeest, een van hun jaarlijkse hoogtepunten. Volgens de traditie bouwt een joodse familie dan een hut in de tuin of op het balkon van het woonhuis. Dat gebeurt volgens strikte voorschriften. Zo moet bijvoorbeeld door openingen in het dak de sterrenhemel zichtbaar zijn. Gedurende de dagen van het feest wordt in die hut gewoond. In onze streken beperkt zich het verblijf tot gezamenlijk eten en gesprekken. De loofhut, of soeka, herinnert de joodse gemeenschap aan de 40 jaren die Israël in de woestijn onderweg was uit Egypte naar het land dat de Eeuwige aan de nakomelingen van de aartsvaders Abraham, Isaak en Jakob had beloofd. Toen leefde het volk, dat van oase naar oase trok, in tenten. De Eeuwige gaf de mensen in de woestijn, waar geen normaal bestaan mogelijk is, dag in dag uit, - dat is een leven lang-, voedsel. Dagelijks was er voor de mensen in de woestijn het voedsel uit de hemel: manna.

De Loofhut herinnert er telkens aan dat de Eeuwige mensen, die zijn overgeleverd aan de grillen van de natuur en het lot, bijstaat. In de Soeka wordt uit de heilige Schrift gelezen en klinken de verhalen over Abraham, Jacob en David en andere gelovigen die de stem van God in hun leven hebben gehoorzaamd en op stap zijn gegaan. Ook worden er gasten ontvangen met wie gepraat wordt over de dingen van het leven die er toe doen. Het gaat dan over de schepping, de uittocht en bevrijding uit Egypte en de dromen over het wonen in het beloofde land; over vrede en over de messiaanse wereld. In de Loofhut wordt een mens zich bewust van wat ons geschonken wordt. Zo relativeert men veel van wat wij om ons heen als zekerheid en bezit koesteren.

Op een stil moment kwam bij mij de vraag op of wij als parochie niet toe zijn aan een Loofhuttenfeest: een bezinning op het wonder van wat wij zijn en waarvan en waarvoor wij leven. Alles is toch een Godsgeschenk? Zou het ons helpen als wij, onze kerkgebouwen,- die grote huizen, die van buiten bunkers lijken- eens even verruilen voor een Loofhut, een tent? Zou het verblijf in zo'n tijdelijk bouwsel waarin je dichter bij de natuur, de zon, regen en wind bent, dichter bij elkaar en dichter bij het leven op straat, ons helpen bij het nemen van de juiste besluiten voor ons als parochie? We lezen er met elkaar onze oude verhalen over God die ons, mensen, heeft gemaakt en voor ons geluk alles doet. Ik heb de droom dat zo, met minder om ons heen, de ogen weer open kunnen gaan voor wie God is. Of is dat illusie? Ik wens u alle goeds,

Gerrit Jan Westerveld, pastoraal werker

Dag en nacht
bereikbaar voor
directe hulp na overlijden
(030) 262 2244

PCB

UITVAARTZORG

Donaudreef 25 · 3561 EL Utrecht

pcbuitvaartzorg.nl

ANBI nr. 813846481

**Katholiek onderwijs in India is
mogelijk door uw hulp.**
Wilt u ons helpen?

www.sintthomas.nl • Pastoor G. Paimpillil • Tel. 0650.813862

ABN-AMRO: 47.76.87.334, t.n.v.

St. Thomas Stichting te Utrecht

LAURENS BAAS MEDICOACHING

MANAGEMENT IN VERBINDING

coaching mediation training

met het oog op inspirerende samenwerking

dokters worden er beter van

Kennedylaan 2 3533 KH Utrecht tel 030-2947193 E contact@laurensbaas.nl
www.managementinverbinding.nl

The **Piano** *Player*

Telefoon: 06-29065822

Mail : info@pianoplayerutrecht.nl

www.pianoplayerutrecht.nl

Nol van Beek is een ervaren pianist met een zeer brede muzikale belangstelling. Waar mensen in een informele sfeer bijeen zijn zorgt hij voor onderhoudende en muzikaal verantwoorde achtergrondmuziek

Scan deze QR code

SCHILDERSBEDRIJF
JOH VAN DOORN DE BILT B.V.

TEL. 030-2200109 WWW.JOHVANDOORN.NL

Winteropvang stopt

In december vorig jaar startte Stichting De Toevlucht Utrecht de winternachtopvang voor ongedocumenteerde mannen. Het was een opvang onder protest omdat een dergelijke opvang eigenlijk een taak is van de overheid. Nu de herfst voor de deur staat, lijkt deze winteropvang haar deuren te gaan sluiten. Maar de stichting blijft de vinger aan de pols houden waar het de opvang van daklozen betreft.

- Door Jan de Kruijf -

De winternachtopvang werd gestart omdat noch de gemeente, noch de rijksoverheid iets deed voor mensen die niet in Nederland waren toegelaten en om diverse redenen niet kunnen terugkeren naar hun land. Vaak ontbreekt voor die terugkeer de noodzakelijke medewerking van het land van herkomst. Stichting De Toevlucht Utrecht organiseerde daarom een sobere winternachtopvang in de bovenzaal van De Prinsenhof aan de Eykmanlaan. Specifiek voor mannen omdat voor vrouwen wel gezorgd wordt en omdat gemengd slapen niet reëel was. Gezegd moet worden dat er voor ongedocumenteerde mensen die niet gezond zijn, wel opvang geregeld wordt door of namens de burgerlijke overheid.

In de afgelopen winter hebben ca. 35 mannen in de nachtopvang van De Toevlucht geslapen. In die periode sprak het bestuur van De Toevlucht de gemeente Utrecht en lokale politici aan op hun verantwoordelijkheid. Onderdeel daarvan was de demonstratie bij het stadhuis op 15 mei, voorafgaand aan de gemeenteraadsvergadering. Tijdens die demonstratie spraken diverse partijleiders en ook de verantwoordelijke wethouder de ruim 200 aanwezigen op het stadhuisplein toe. In de raadsvergadering, direct na de demonstratie, sprak de

wethouder de bereidheid uit om de dossiers van de gasten van de winternachtopvang te onderzoeken met als doel ze daarna onder te brengen op één van de vele plekken die Utrecht heeft voor mensen zonder dak boven hun hoofd. De wethouder verzocht De Toevlucht om tijdens de onderzoekperiode, van 1 juni tot 1 september, de ongedocumenteerde mannen op te blijven vangen op kosten van de gemeente. Door de inwilliging van dit verzoek werd de winteropvang verlengd met 3 zomermaanden. Het protest had daarmee een succes geboekt.

Als het onderzoek van de gasten van de winternachtopvang is afgerond, is de verwachting dat zij elders bed, brood en bad krijgen en ze niet weer terug behoeven naar de straat. Ook is het denkbaar dat gasten alsnog teruggaan naar hun eigen land. De Toevlucht volgt het onderzoek van de gemeente nauwgezet en gaat ervan uit dat hun gasten elders onderdak komen. Daarvan uitgaande stopt de financiële steun voor de opvang en sluit De Toevlucht de opvang.

Daarmee is voor de Toevlucht de kous niet af. Er komen immers iedere week nieuwe vluchtelingen Europa en dus ook Nederland binnen. Als deze nieuwe vluchtelingen een verblijfsvergunning geweigerd wordt en zij niet terug kunnen keren naar het land waaruit zij gevlucht zijn, dan

zijn zij ongedocumenteerd en is er voor hen geen plaats in de reguliere opvang. Tot nu toe vangt Utrecht net als de andere grote steden alleen ongedocumenteerden op die 'ziek' zijn. Voor de gezonde ongedocumenteerden is er geen opvang door de overheid. Deze mensen gaan dan op straat zwerven en zijn voor eten en een slaapplek aangewezen op goedwillende medemensen. Dat is niet logisch maar lijkt wel de realiteit te zijn, tenzij de gemeente voor de nieuwkomers alsnog een (crisis)opvang organiseert. De Toevlucht is in augustus een onderzoek gestart naar het aantal nieuwe ongedocumenteerden. Op basis daarvan zal De Toevlucht de gemeente aanspreken en wijzen op haar verantwoordelijkheid. De stichting verwacht daarbij ook steun van de Raad van Europa. Stichting De Toevlucht vindt dat de winternachtopvang in de afgelopen winter om een aantal redenen zinvol is geweest. Zinvol omdat de ongedocumenteerden sedert lange tijd binnen konden slapen en ze daardoor rust vonden om beter na te denken over hun toekomst. De opvang heeft hen ook het gevoel gegeven dat ze niet vergeten zijn. Voor veel mensen bood de winternachtopvang een mogelijkheid om daadwerkelijk iets te doen voor deze kwetsbare groep mensen. De vrijwilligers hebben hun inzet als een verrijking ervaren.

Van het parochiebestuur: Besturen op de golven van emoties

Op weg naar een inspirerende en veelkleurige Ludgerusparochie gaan mijn gedachten de laatste tijd regelmatig terug naar een bijzondere samenloop van omstandigheden die ik ruim 15 jaar geleden meemaakte. Het was een samenkomen van twee bijzondere inzichten.

- Door Laurens Baas vice-
voorzitter parochiebestuur -

Het ene inzicht vond ik in het boek "Een ongewoon gesprek met God" van Neale Walsh. Daarin wordt betoogd dat alle levende organismen door God zijn geschapen met twee "oer-gevoelens". Het ene gevoel is angst. Dat gevoel is nodig om tijdig levensbedreiging te onderkennen en daar adequaat op te reageren. Om te overleven. Als het moet met geweld. Het andere gevoel is liefde, die je moet vertalen als de behoefte aan verbinding met anderen. Dat gevoel is ook nodig om te overleven. In de eerste plaats omdat de verbinding met een groep bescherming biedt. In de tweede plaats omdat verbinding nodig is voor de voortplanting en dus voor het voortbestaan van de soort. Toen ik dat gelezen had, heb ik het boek terzijde gelegd. Ik vond het zo krachtig dat ik vreesde dat kwijt te raken door verder te lezen. Dat heb ik ook niet meer gedaan. Het tweede inzicht werd mij in dezelfde periode dat ik het boek las, aangereikt in een overweging van pastor Ber Leurink in de Dominicuskerk. Die begon met de vraag die wel eens aan hem werd voorgelegd: "Hoe komt het toch

dat de meeste gewelddadige conflicten wereldwijd voortvloeien uit religieuze verschillen?" Het gecompliceerde antwoord op die vraag werd door de voorganger samengevat met de volgende redenering (in mijn woorden). Wie in haar/zijn geloofsbeleving wordt gedreven door angst, bijvoorbeeld voor aantasting van waarden, zal in een meningsverschil geneigd

zijn om "in de strijd te gaan" om die waarden te verdedigen. Gewelddadig als het moet. Wie in zijn geloofsbeleving daarentegen wordt gedreven door liefde, de diepste waarde van datzelfde geloof, zal in een meningsverschil over dat geloof geneigd zijn om

te kiezen voor de dialoog, voor belangstelling voor wat die ander drijft, tot een andere mening brengt. Dat antwoord op die nog altijd actuele vraag trof mij heel krachtig. Ik herkende er direct het betoog in uit "Een ongewoon gesprek met God". Ik realiseerde me ook dat uit liefde waarden voortvloeien die betrekking hebben op de omgang met anderen. Uit angst vloeien de normen voort die de "wachters" zijn van het geloof of de cultuur. Het is voor mij nog dagelijks een inspiratiebron, waar ik als coach of mediator betrokken wordt bij problemen in de samenwerking tussen mensen. In mijn (groot) gezin van herkomst waar het oergevoel van broer of zus zijn, onze waarde, sterker is dan ons oordeel over elkaars levenswandel. In het besturen van de Ludgerusparochie ben ik op zoek naar eenzelfde oergevoel, namelijk dat we christen zijn en RK, dat gebaseerd is op liefde, dat ons verbindt. Angst om te verliezen mag er ook zijn, die is heel legitiem. Maar zoek voor die angst de beschutting van die ene Ludgerusgemeenschap die we nu nog met elkaar kunnen bouwen. Het parochiebestuur wil zich daar voor inzetten, met uw steun, beide uit liefde.

Verhalen uit de buurt

Relaties opbouwen

Fatima heeft van haar achtertuin een mooie groentetuin gemaakt. Trots laat ze me sla zien, komkommers, pepers, tomaten, courgettes en bonen die er groeien. Het scheelt haar geld, het is gezond en ze scheidt er genoeg in om uit te delen aan haar burens en aan mij. En bovenal is het leuk om met haar zoontje in de tuin te werken. Op deze manier is de zomervakantie iets minder eindeloos - want een vakantie zit er niet in voor hen dit jaar. Ze hebben er met z'n tweeën gezellige middagen.

Maar als we dan toch te spreken komen over het geld... dat gaat nog steeds niet goed. Dat geeft stress, vermoeidheid en fysieke kwalen. En dan is er ook nog haar oudste dochter die voor zoveel problemen zorgt die zij niet los kan laten. De medewerker van het buurtteam Zuilen had gebeld om een afspraak te maken. Ze had via de gemeente de opdracht gekregen

dat zij een coachende rol moest gaan vervullen. Fatima kende haar niet en vond het 'niet nodig' dat ze langs kwam. Daar hield het dus op. 'Maar er zijn toch nog steeds allerlei problemen?' geef ik aan. 'Ik denk dat het heel goed is dat er iemand langs komt die meekijkt en jou kan ondersteunen in praktische zaken.' Fatima blijft afhoudend, ze kent haar niet en heeft nog geen vertrouwen.

'Als we nu eens samen langs komen,' zeg ik. 'En dan kijken we of het klikt en of jij denkt dat zij iets voor jullie kan doen?' Dat vindt ze wel een goed idee. We spreken af dat ik haar mag bellen om een gezamenlijke afspraak te maken. Door zo'n akkefietje word ik opnieuw bevestigd dat je alleen door middel van het opbouwen van een relatie met kwetsbare gezinnen, echt bij hen binnen mag komen. En dat zij dan langzaam maar zeker tonen waar hun kracht ligt en waar hun kwetsbaarheid.

Een groentetuin uitproberen en tot een succes maken, kan ze als de beste, maar haar financiële problemen die als een olievlek groter en groter worden, kan ze niet overzien. Ik krijg regelmatig de kritische vraag of we in dit soort werk niet te lief zijn voor bewoners, dat het meer pappen en nathouden is dan dat er ook echt iets gebeurt of verandert. Mijn ervaring is dat je juist mag zeggen waar het op staat als je met elkaar een (professionele) relatie hebt opgebouwd. Juist dan durven mensen te tonen wat er voor hen op het spel staat. Structurele verandering is niet altijd haalbaar. Maar juist dan is het zaak te blijven komen en die situatie samen vol te houden. Om dan soms samen verrast te worden door een wending waar niemand op had durven hopen.

Heleen Heidinga, buurtpastor Stichting Buurtpastoraat Utrecht

Waarom wachten tot het laatste moment? Maak nu alvast kennis met Barbara.

Dat het moment van afscheid een keer komt, staat vast. Voor ieder persoon. Hoe dat moment eruit mag komen te zien, kan op allerlei manieren worden ingekleurd. Het lijkt vaak 'zo ver weg'. Toch kan het verlichting geven, om uw persoonlijke wensen nu alvast kenbaar te maken. Voor uzelf, maar ook voor uw naasten.

Barbara uitvaartverzorging werkt sinds 1955 aan het waarmaken van de persoonlijke wensen van allerlei mensen. Zodat ieder afscheid even uniek en bijzonder wordt, als de persoon zelf. Wilt u alvast van gedachten wisselen over uw persoonlijke afscheidswensen? Kom dan langs in Utrecht of Vleuten en maak kennis met de mensen en de mogelijkheden van Barbara uitvaartverzorging. Bel (030) 296 66 66, of kijk op www.barbarauitvaart.nl

Bijeenkomst Dominicaanse Lekengemeens Fakkeldragers, over grenz

Van 22 tot en met 25 mei 2014 vond de negende Europese Assemblee van Dominicaanse Lekengemeenschappen plaats in Bologna. Leny Beemer was erbij. Zij is lid van de pastoraatsgroep van de Dominicuskerk. In deze aflevering van Ludgerus Magazine doet zij verslag.

- Door Leny Beemer -

Vanaf de stichting van de Orde der Dominicanen in 1216 hebben naast kloosterlingen ook leken er deel van uitgemaakt. Stichter Domenico de Guzman, beter bekend als Sint Dominicus, beschouwde lekendominicanen als volwaardige predikers van de Blijde Boodschap met en vanuit een eigen identiteit en levensstaat. Samen vormen de verschillende takken van de orde één grote dominicaanse familie, geroepen en gezonden om 'Gods presentie en heil voor alle mensen te verkondigen'.

Het leven van lekendominicanen wordt gedragen door vier pijlers: gebed, studie-vorming, gemeenschap en zending. De eerste drie staan daarbij in dienst van de laatste. Samen bidden, vieren, leren en overleggen vormt de basis voor de verkondiging van Gods heil voor alle mensen. Contacten met andere leden van de dominicaanse familie helpen om over eigen grenzen heen te kijken.

Lekendominicanen zijn door professie (volgens de zogenaamde 'Regel van Montreal') formeel verbonden aan een dominicaanse lekengemeenschap en behoren daarmee tot de Orde van de Predikers (o.p.). Wereldwijd zijn er over alle

continenten verspreid tienduizenden lekendominicanen. Europa kent een Europees bestuur van dominicaanse lekengemeenschappen, dat elke drie à vier jaar een Assemblee organiseert, bedoeld voor vertegenwoordigers uit alle Europese landen. Er is ook een internationaal bestuur voor alle continenten tezamen.

Dit keer werd de Europese Assemblee voor dominicaanse lekengemeenschappen gehouden van 22 tot en met 25 mei 2014 in Bologna. Vanuit de Dominicaanse Lekengemeenschap Nederland (DLN) waren twee gedelegeerden en ondergetekende als bestuurslid van het Europese bestuur aanwezig. Henk Jongerius o.p. was er als promotor bij.

Voorafgaand aan de Assemblee was een pelgrimstocht van een kleurrijke ikoon van Dominicus, de 'Pilgrim Image'. Deze afbeelding was speciaal voor dit doel gemaakt door een Spaanse Dominicaan. De ikoon reisde van Spanje, Portugal via Frankrijk, Nederland, België en Duitsland naar Slowakije, Hongarije, Polen tot Oekraïne aan toe en eindigde in Bologna. De ikoon werd steeds persoonlijk door lekendominicanen overgebracht

naar het volgende land, waar een gezamenlijke viering werd gehouden met aansluitend ontmoeting. Letterlijk grensoverschrijdend en heel toepasselijk bij het gekozen thema van de Assemblee: 'Fakkeldragers, over grenzen heen', grenzen van landen, culturen, religies, seksen, generaties, eigen denkbeelden, et cetera. Wat gebeurt er zoal op zo'n Assemblee? Er wordt zeker niet alleen vergaderd en gepraat maar ook gevierd. In Bologna was er dagelijks morgengebed met meditatie, midden op de dag eucharistieviering in de Dominicuskapel van de basiliek en 's avonds vierden we samen met de broeders van het klooster vespers met aansluitend de traditionele processie naar de Mariakapel onder het zingen van het 'Salve Regina', waarna in de Dominicuskapel het 'O Lumen Ecclesia' (lofzang op Dominicus als licht voor de Kerk) klinkt. De ontmoetingen onderling waren diepgaand met heel veel uitwisseling en gesprek, maar er was ook tijd ingeruimd voor ontspanning en vermaak.

Het thema kwam ter sprake in allerlei vormen: lezingen, gebeden, overwegingen, discussies, werkgroepen, et cetera. Zo was er een lezing van Robert Mickens met als titel: Taking the friendship of Christ to

chappen in Bologna: en heen

EUROPEAN ASSEMBLY
OF LAY DOMINICAN
FRATERNITIES
BOLOGNA 2014

the margins of society: Pope Francis and the call to dialogue with all humanity. Robert Mickens is journalist van het wereldwijde tijdschrift The Tablet en Vaticanwatcher. Na zijn lezing gingen we uiteen in vier taalgroepen voor gesprek. Daarin hoorden we van elkaar hoe op velerlei wijzen lekendominicanen zich inzetten voor mensen die moeten leven in de marges van de maatschappij, zoals voor ex-gedetineerden, voor vluchtelingen, voor mensen die moeten leven in armoede, in Oost-Europa vooral ouderen. Heel indrukwekkend.

Verder vertelden twee dominicaanse jongeren over IDYM, de International Dominican Youth Movement. Deze IDYM-leden (16-30jaar) concentreren zich vooral op jongeren die zich aangetrokken voelen door de dominicaanse spiritualiteit van hoop en de verkondiging van Gods heil voor alle mensen. Samen zoeken zij hoe daaraan in hun generatie vorm te kunnen geven. Sommige treden later toe tot een bestaande leken-gemeenschap. Niet allemaal, want er zijn wel duidelijk generatieverschillen. Gelukkig zien we de laatste jaren ook in diverse landen van Europa leken-gemeenschappen verjongen en vernieuwen. In de groepsgesprekken erna kwam naar voren dat we ruimte moeten maken voor betrokken jongeren en hoe we in onze eigen omgeving moeten luisteren naar jongeren en met ze optrekken. Heel inspirerend hierover te horen van elkaar binnen de grote

verschillen die er in Europa zijn.

Een ingelast onderdeel was een presentatie van Mihai Sorokin, een lekendominicaan uit Kiev, samen met Olga Rozhnikova, lekendominicaan uit Moskou, over de actuele situatie in Oekraïne en de achterliggende geschiedenis. We baden intens om vrede en goede oplossingen daar.

Op 24 mei vierden we het feest van de overbrenging (translatio) van het lichaam van Dominicus naar het praalgraf in de basiliek van de Dominicanen in Bologna. Ik vond het heel bijzonder en ontroerend, om dit feest rondom het graf van Dominicus te vieren. Uiteraard werden we tijdens de Assemblee ook rondgeleid door het oude klooster van Bologna, waar we de cel van Dominicus hebben bezocht.

De Assemblee is ook een besluitvormende vergadering. Dat betekent, dat er over formele zaken gestemd moet worden, zoals bijvoorbeeld over statuutwijzigingen, financiën, vormingsprogramma's, de site, et cetera. Ook moet er elke Assemblee een nieuw Europees bestuur worden gekozen en een Europese vertegenwoordiger in het internationale bestuur. Uiteindelijk werden twee 'oude' bestuursleden herkozen, Eva Zudorova (Slowakije) en ondergetekende (Nederland), en drie nieuwe leden, Arnoud Kienz (Frankrijk), Aksel Misje (Noorwegen) en Olga Rozhnikova (Rusland). Klaus Bornewasser

(Duitsland) werd herkozen als Europees vertegenwoordiger in het internationale bestuur.

Op de laatste dag van de Assemblee was ook de Magister van de Orde, Bruno Cadoré, aanwezig. Na de eucharistieviering in de fantastisch mooi beschilderde kapittelzaal van het klooster deelde hij de middagmaaltijd met ons. Later hebben we samen gesproken over de plaats van lekendominicanen binnen de Dominicaanse familie en binnen de Kerk en over wat de Orde verwacht van lekendominicanen. Cadoré benadrukte, dat wij niet alleen kerkgangers zijn, maar partners in de prediking, wat door alle aanwezigen als zeer bemoedigend werd ervaren. De Assemblee werd afgesloten met een kleine ceremonie met zegening voor het nieuwe Europese bestuur.

Begin oktober houdt het nieuwe Europese bestuur zijn eerste bijeenkomst in Nederland (klooster Huissen) en zullen de taken worden verdeeld. In het vorige bestuur was ik 'formation officer', dat wil zeggen, dat ik studie en vorming als taak had. Samen met een door mij gevormde werkgroep is een raamwerk ontworpen als handreiking voor de studie en vorming van lekendominicanen. Wat ik nu in de nieuwe bestuursamenstelling ga doen, weet ik nog niet, maar ik streef er in ieder geval naar dat dit internationale werk ook vruchten zal afwerpen voor de St. Ludgerusparochie.

Een bloeiende Ludgerus-parochie anno 2014

Voor de Jacobuskerk staat een imposant beeld. Het straalt geloof en daadkracht uit: Ludger, zuil in de geschiedenis van Nederland (* Zuilen 743) en Duitsland (+ Billerbeck 809). Net als Willibrord was Ludger beziel van Christus. Net als Paulus stelde hij zijn leven in dienst van het Evangelie. Hij bouwde de Kerk van Christus en stichtte kerken en kloosters. Zou Ludger niet treuren, nu zijn kerk is gesloopt en andere kerken sluiten?

- Door Koos Smits, priester Ludgerusparochie -

Het Boek Prediker zei al: "Er is een tijd van opbouwen en een tijd van afbreken". De kerk breekt af, ja, maar hoe wordt zij weer opgebouwd? Dat leert de Bijbel. Telkens als Gods Geest komt, ontstaat geestdrift, dus groei. Zo het eerste Pinksterfeest. Toen kwam die Geest over de apostelen, die onmiddellijk gingen missioneren: "Bekeert u tot God, geloof in Jezus Christus." Welnu, dit Pinksterwonder kan zich vandaag herhalen.

Beginnen ook wij weer met niets anders dan de liefde van Christus. "Kerk" betekent immers "van de Heer"! Bouwen wij onze kerkgemeenschap op Jezus, de Hoeksteen. Houden wij daarom een Christus-jaar. Doorleven wij, van Kerstmis tot Pasen, intens het leven van Jezus, belijden wij Paasnacht 2015 persoonlijk ons geloof: "Jezus, ik verbind mij met U. Ik stel mijn leven in Uw dienst. U wil ik uitdragen in woord en daad".
Hoe?

1/ LEES HET EVANGELIE

Lezen wij het Evangelie (Markus): Wij zijn Petrus, de lamme, de hoofdman,

de zondares, de soldaat, de apostel etc. en Jezus komt ons bevrijden, redden, vergeven, helpen, leiden. Lezen we elke dag een passage, alleen of samen, liefst met het gezin. Een geweldige hulp daarbij is de Alpha-Cursus, 10 avonden rond de basisbeginselen van het Evangelie.

2/ VERZAMEL in HUISKRINGEN

De eerste christenen kwamen samen in eigen huis. Dat kunnen wij navolgen: als christenen samenkomen, thuis, met maximaal 10 personen en met drie onderdelen: A- Geruime tijd bidden, bijv. rozenkrans, psalmen, persoonlijk gebed, stilte.

B- Een passage Evangelie lezen, vervolgens levens- en geloofservaringen uitwisselen.

C- In onze buurt rondkijken: hoe kunnen we daar Christus' Liefde uitdragen ?

3/ VIER DE EUCHARISTIE

En op zondag, Dag van Christus, komen we allemaal samen in de Kerk, als Lichaam van Christus. Om te luisteren naar Zijn Woord. Om ons zelf te geven in de offerande. Om Christus te ontvangen in de Heilige

Communie. En om dan weer op missie te gaan, thuis, op het werk, in de buurt, om de liefde van Christus uit te dragen, in woord en daad.

CONCLUSIE

Zeker kan de Kerk weer gaan bloeien. Maar enkel in de Naam en in de Geest van Christus.

Immers, als Christus leeft, hoe kan de Kerk dan sterven?

Het door Leo Jungblut vervaardigde beeld van St. Ludgerus voor de Jacobuskerk aan het Bernhardplein

Eerste Hulp Bij Schulden

SchuldHulpMaatje Nederland heeft een nieuwe website: www.eerstehulpbijschulden.nl. Met deze website wil de organisatie eraan bijdragen dat mensen tijdig hulp vragen, voordat hun situatie uit de hand loopt en zij in een uitzichtloze situatie belanden.

"Eén op de zes Nederlandse huishoudens heeft financiële problemen door betalingsachterstanden of schulden. De maatschappelijke gevolgen "sociale uitsluiting, relatieproblemen, huisuitzettingen en ziekte vanwege de stress "leiden uiteindelijk tot hoge maatschappelijke kosten en bovenal veel menselijk leed," zo meldt de organisatie. De website maakt de bezoeker bewust van de huidige schuldenproblematiek en leert hoe je de signalen kunt herkennen van mensen in je omgeving. Vervolgens geeft de website praktische informatie over de manier waarop je iemand het

beste hulp kunt geven, ook op lange termijn. "Dat doe je niet door geld te geven," aldus SchuldHulpMaatje Nederland. De site kwam tot stand dankzij subsidie van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. SchuldHulpMaatje is een vrijwilligersorganisatie met getrainde vrijwilligers. Deze bieden begeleiding aan mensen met schulden, maar leren hen bovenal hoe zij in de toekomst hun financiële situatie gezond kunnen houden. Het project is een initiatief van de landelijke kerken als antwoord op de toenemende schuldenproblematiek. De organisatie is binnen vier jaar

uitgegroeid tot een landelijk netwerk waarbij 60 plaatsen zijn aangesloten met 1.250 actieve maatjes. Daarin werken verschillende kerken en kerkelijke organisaties samen, zoals Kerk in Actie (het diaconale en zendingswerk van de Protestantse Kerk), het Landelijk Katholiek Diaconaal Beraad, de Evangelische Alliantie, en de Vincentius Vereniging Nederland.

Meer informatie over SchuldHulpMaatje: www.schuldhulpmaatje.nl. En breng eens een bezoek aan de nieuwe site: www.eerstehulpbijschulden.nl.

Goed nieuws uit Myanmar

In oktober, Wereldmissiemaand, besteden de kerken dit jaar aandacht aan de katholieke Kerk in Myanmar (Birma). Zie daarvoor ook de agenda op de pagina's 22 en 23. Toevallig maakt de laatste 'goed nieuwsbrief' van Amnesty International (augustus) melding van Myanmar.

Citaat uit die brief: "Twee gewetensgevangenen uit Myanmar, Zaw Pe en Win Myint Hlaing, zijn vrijgelaten nadat ze strafvermindering hadden gekregen toen ze in beroep gingen tegen hun veroordeling. Het tweetal, waarvan Zaw Pe verslaggever is voor de Democratic Voice of Burma, werd op 4 juli vrijgelaten. Een Birmese rechtbank verminderde hun celstraf van één jaar tot slechts drie maanden. Veel gewetensgevangenen, waaronder journalisten, zitten nog steeds vast in Myanmar. Amnesty eist dat ze allemaal onmiddellijk en onvoorwaardelijk worden vrijgelaten."

*Bent u benieuwd naar meer goed nieuws? Surf naar www.amnesty.nl/goednieuws
En blijft u vooral de brievenacties van Amnesty met uw handtekening ondersteunen; uw steun leidt tot resultaat!*

Gods Vermiste Gelaat

Een pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede

Paus Franciscus roept op diverse manieren op om naar de wereld te kijken door de ogen van armen, zodat we weten wat God van ons vraagt. Tegelijkertijd roept de Wereldraad van Kerken ons op om een pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede te beginnen. Klaas van der Kamp, algemeen secretaris van de Raad van Kerken, maakte in april in het Nicolaas-Monicacentrum heel concreet wat een pelgrimstocht betekent.

- Door Yosé Höhne-Sparborth -

Een middag van samen verkennen sloot hij af met een uitdagende vraag aan de zaal. "Stel, we worden afgezet op het strand van een eiland. Er is één smalle kustweg tot aan een stad op een berg, een pelgrimsoord aan de andere kant van dat eiland. Je komt onderweg ook nog langs een vissersdorpje en langs een klein orthodox kappelletje; tot aan de stad is het ongeveer 25 km. De rest van het eiland is oerwoud. In dat oerwoud zitten ergens nog twee kleine dorpen van Indianenstammen. Wat gaan we als eerste doen als we op het strand staan? We hebben één dag."

Er wordt het een en ander geroepen vanuit de zaal: "Dat pelgrimsoord bekijken"; "een doel afspreken"; "ik wil dat kerkje wel bezoeken"; "Kijken of we voldoende brood bij ons hebben"; "misschien moeten we eerst wel eten, anders halen we het niet"; "Ik ben nieuwsgierig, ik wil wel naar die dorpjes in het oerwoud"; "we maken een weg daar naartoe"; "dat is onzin, gewoon door de struiken ons een weg zoeken!"

En dan Klaas van der Kamp weer: "Jullie vergeten iets heel belangrijks. Als je op pad gaat, met een vliegtuig, pak je je koffer. En dan zet je hem op de weegschaal, want je mag maar 20 kg. meenemen. Dus je moet ook weer van alles uit die koffer halen, want hij is te zwaar. Als we echt samen op pelgrimstocht willen, is één heel belangrijke vraag: wat laten we allemaal achter op het strand? Hoeveel ballast laten we achter? Hoe weinig hebben we echt, écht nodig voor deze tocht?"

We voelden ons heilzaam betrapt. Precies: voor een pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede moet elke kerk, moet elke geloofsgemeenschap haar bagage onderzoeken: rituelen, gewoonten, dogma's. Als we echt samen die weg willen gaan, hoeveel moeten we dan thuislaten, achterlaten, om zo'n tocht mogelijk te maken? Samen: andere kerken dus niet uitsluiten, ook niet bij de maaltijd, anderen welkom heten, inschikken, plaats maken, in plaats van afstoten of uitsluiten. Zelfs als we het alleen nog maar over onszelf hebben, wij christenen onderling.

Een pelgrimstocht van vrede: proberen de taal, de emoties, de gevoeligheden van die ander te begrijpen. Niet allereerst je eigen preek afsteken, je eigen ideeën opdringen. Alles achterlaten, even laten rusten. Een rustpauze voor je eigen overtuigingen en helemaal leeg, open, luisteren en kijken wat die ander wil meenemen onderweg.

Vervolgens werden in de zaal andere verhalen verzameld om in beeld te brengen waar het schort, waar het goed gaat, wat wij samen kunnen in die pelgrimstocht. Enkele Doopsgezinden en Quakers en een zuster van 'De Voorzienigheid' vertelden over hun ervaringen met Indiaanse volken. Hoe multinationals huishouden in hun gebieden, voor kolenwinning, goud, coltán, hout, waterwinning. Hun leefgebieden worden verstoord, vergiftigd, verwoestijnd. En hoe zij zich verzetten. Waardig, met wijsheid, vreedzaam, volhardend. Hoe dat soms lukt.

Er viel een woord dat de diepe ongerechtigheid in beeld brengt. "Mining", het Engelse woord voor

mijnbouw. MIJN-bouw. "Het is van MIJ". Afpakken dus feitelijk. Stelen. Stelen en meteen ook vernietigen. Als het maar geld opbrengt. Annexeren. Jacob Schiere maakte helder, dat 'mining' feitelijk al een aantal eeuwen gebeurt. Europa eigende zich hele continenten toe als kolonies. Nu zijn het de multinationals. Nog steeds worden leefgebieden ernstig verstoord: in Latijns Amerika, in Noord-Canada, Noord-Europa, in Afrika, in Azië. Slavenhandel en slavernij was ook mining. En wat voor ons betekenis kreeg: het ergste onrecht gebeurt buiten het oog van de camera. Het onrecht wordt onzichtbaar gemaakt.

Terug naar ons eiland: we zouden echt dat bos moeten intrekken, naar die Indianen dorpen, om te kijken wat daar gebeurt. Of hun dorpen niet ook al verstoord worden? En toen ging het ineens over God. Zijn wij christenen ook niet God aan het 'minen'? We zouden ons geen beeld van God maken. Toch deden we het. God kreeg het gezicht van een man, een witte man. ONZE God. Van MIJ. En is dat niet bovendien een verminkt godsgelaat? Want we waren toch

naar Gods beeld geschapen ,man en vrouw; zwart, rood, geel, wit? Een verminkt godsgelaat: veel weggehaakt, veel onzichtbaar gemaakt, ontkend. Net als al die volken die 'gemined' werden.

We stotterden nieuwe hoop. Want dan is er ook een Vermist Godsgelaat: vrouw; zwart, rood, geel. Onzichtbaar gemaakt of ontkend als beeld van God. Gods Verdwenen Gelaat. Gods Vermiste Gelaat. Kan Gods Vermiste Gelaat symbool worden voor die onzichtbaar gehouden volken en hun leefwereld? Een oproep om op tocht te gaan. Haar terugvinden en herkennen. In Haar Gelaat het lijden herkennen dat de 'vrije markteconomie' hele volksstammen aandoet. In Haar Gelaat ons bewust worden van de wijsheid en de kracht van die volken die 'gemined' worden. Voor onze kleding. Voor ons voedsel. Ook als wij dat niet zouden wensen. Daarom, samen die pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede gaan. Ontdekken wat er gebeurt. En waar dat kan, veranderingen mogelijk maken. Gods Vermiste Gelaat aan het licht brengen.

We zetten nog een stapje. In die pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede moeten we dus allereerst veel bagage even achterlaten en wat we nog wel meenemen herijken. We deden dat met Gods Verminkte Gelaat en met Gods Vermiste Gelaat. We deden dat ook met dat oude begrip erfzonde. Erfzonde, zoals Thomas van Aquino die duidde: als een maatschappelijk, structureel kwaad. Onrecht. Op verkenning naar die kleine dorpjes, die inheemse volken die 'gemined' worden. Zien dat in Bangladesh enorme groepen een hongerloon ontvangen in een kledingfabriek die hun gezondheid schaadt, voor onze kleding. Ik kleed mij kennelijk met erfzonde, want er is

nauwelijks andere kleding te koop. Zien dat voor ons gezonde voedsel Chiazaad wordt geïmporteerd, waardoor de prijs stijgt en de bevolking van Peru waarvoor het ooit als volksvoedsel gold, het niet meer kan betalen. Ik voed mij kennelijk ook met erfzonde, er is bijna niets anders te koop.

Als geloofsgemeenschappen moeten we ons toch kunnen weren tegen die erfzonde, die bijna onontkoombare zondigheid in de moderne markteconomie, die ons onwetend medeplichtig maakt aan dat 'minen'. Niet opdat we ons schuldig voelen. Schuldgevoel helpt niet. Integendeel, schuldgevoel verstoort communicatie en verstoort relaties. Voor een gezamenlijke pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede is het juist van belang om ons communicatieve vermogen te verbeteren, te optimaliseren. De kerken uit het zuiden hebben het werk verricht om de kerken uit het noorden eindelijk hiertoe te brengen: de agenda voor de komende jaren eens vanuit het zuiden op te bouwen, vanuit wat daar gebeurt. Wat kunnen wij doen om die erfzonde te keren?

Onze samenleving is door het marktsysteem erg complex. We hebben elkaars handen nodig om een weg van gerechtigheid te ontginnen. We hebben elkaars ogen nodig om Gods Vermiste Gelaat aan het licht te brengen. We hebben elkaars oren nodig om de vele gesmoorde kreten van pijn uit het zuiden te horen. We hebben elkaars voeten nodig om wegen van vrede te verkennen, juist daar waar oorlog en conflict dreigt. Samen. Maar dan kennelijk dus ook samen besluiten: wat laten we achter, van hoeveel ballast willen en durven we ons te bevrijden om de beweging gaande te houden?

Iedere uitvaart uniek. Yarden

Yarden Uitvaartzorg Utrecht

Yarden biedt u een passend advies en een persoonlijke uitvaart. Bij u in de regio kunt u vertrouwen op de deskundigheid van onze uitvaartverzorgers bij Yarden.

Yarden Utrecht **088 9273 610**
Melding van overlijden: **0800 8192**

Algemene informatie: **0800 1292**
www.yarden.nl

Yarden Uitvaartzorg werkt volgens het Keurmerk Uitvaartzorg

YARDEN
Iedere uitvaart uniek

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS

**Begraafplaats
St. Barbara**

Prinsesselaan 2
3583 GZ Utrecht
t 030 251 56 15

www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Weekendvieringen

Ludgerusparochie t/m zondag 9 november 2014 ¹⁾

	Antoniuskerk zo. 10 uur Byz. 10.30 uur	Dominicuskerk zo. 10 uur	Jacobuskerk za. 18.30 uur zo. 10.30 uur	Josephkerk zo. 9.30 uur	Nic. Mon. kerk zo. 10.00 uur	Rafaëlkerk za. 19.00 uur zo. 11.00 uur
Za. 20 sep.			Euch.viering			Euch.viering
Zo. 21 sep.	Byz. viering	Woord/Comm.	Viering in JOS	Euch. viering	Viering in JOS	Euch.viering
Za. 27 sep.			Woord/comm.			Euch.viering
Zo. 28 sep.	Oec. Viering WIJKPLAATS	Euch. viering (Oogstfeest)	Woord/comm.	Euch. viering	Oec. viering	Euch.viering
Za. 4 okt.	Byz. Viering		Woord/comm.			Euch.viering
Zo. 5 okt.	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Woord/comm.	Woord/comm.	
Za. 11 okt.			Euch. viering			Euch.viering
Zo. 12 okt.	Ludgerusviering in DOMINICUSKERK 10 uur; andere kerken gesloten. Voorganger: Mgr. Woorts					
Za. 18 okt.			Woord/comm.			Euch.viering
Zo. 19 okt.	Byz. viering	Euch. viering	Woord/comm.	Viering in JAC	Viering in JAC	Euch.viering
Za. 25 okt.			Euch.viering			Euch.viering
Zo. 26 okt.	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch.viering	Euch. viering	Woord/comm.	Euch.viering
Za. 1 nov.	Euch.viering	Woord/Comm.	Woord/Comm.	Euch.viering	Woord/Comm.	Euch.viering
Allerheiligen 2)			Euch.viering			Euch.viering
Zo. 2 nov.	Fam. viering	Woord/comm.	Euch.viering	Woord/Comm.	Woord/Comm.	Euch.viering
Allerzielen 2)			Euch. viering			Euch. viering
Zo. 9 nov.	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering

WEEKVIERINGEN: Eucharistieviering: Rafael do. 9.30 | **Vesper:** wo. 19.00 Antonius | **1e Vrijdagviering:** Dominicus 10.00 ; Joseph 10.00 ; Jacobus 10.30 | Morgengebed Nicolaas-Monica 9.45 1 x per maand (raadpleeg Ludgerus Actueel) **Vieringen Spaanstalige gemeenschap:** Nicolaas-Monicakerk 11.30 2e,4e en 5e zondag : 28 sep. 12 okt. 26 okt. 9 nov.

1) NB update 27-8-2014; tussentijdse wijzigingen voorbehouden;

Raadpleeg op www.sintludgerus.nl de Ludgerus Actueel van lopende week of bel centraal secretariaat 030 – 244 13 19 voor actuele informatie.

2) voor overige vieringen op Allerheiligen/Allerzielen : zie Ludgerus Actueel (www.sintludgerus.nl)

Dopen in de Ludgerusparochie

Dominicuskerk (Palestrinastraat 1, Utrecht-Oog in Al)

Op drie zondagen in het jaar is er om 12.00 uur een speciale doopviering. Daarnaast kan er incidenteel in de viering van 10.00 uur op zondag gedoopt worden. De kinderen worden gedoopt door diaken Lex Janssen (evt. ander lid pastorale team). Wil je je kind laten dopen, neem dan minstens een maand tevoren contact op met secretariaat@dominicuskerkutrecht.nl of tel. 2935245.

Eerstvolgende doopzondag: 9 november 2014.

Rafaëlkerk (Lichtenberchdreef 4, Utrecht-Overvecht)

Doopvoorbereiding wordt verzorgd door pastor Koos Smits, die ook doopvieringen leidt.

Doopzondag 16 november: aanvang 14.30 uur ; voorbereidingsavonden dinsdagen 28 oktober en 4 november 2014.

Doopzondag 11 januari 2015 aanvang 14.30 uur ; voorbereidingsavonden: dinsdagen 9 en 16 december 2014.

Pastor Koos Smits: mail p.ksmits@hetnet.nl of tel. 06 – 1523 2729

Jacobuskerk (Pr. Bernhardplein 40, Utrecht-Zuilen)

Mgr. de Kok is bereid hier de doop te bedienen. Voorbereidingstraject wordt gevolgd in Rafaëlkerk (zie aldaar).

Andere doopvieringen in overleg met pastoresteam.

Voor inlichtingen kunt u ook bellen/mailen met het centraal secretariaat (gegevens: zie blz. 2).

St. Antoniuskerk

Kanaalstraat 200, 3531 CR Utrecht
Telefoon: 030 – 293 08 79
Mail: antoniusvanpadua@hotmail.com

Terugblik op een spetterend Interreligieus Zomerfeest

Het Interreligieus Zomerfeest op zondag 22 juni van de Antoniuskerk was een fantastische happening. De weergoden werkten ook mee, we konden het tweede deel in de tuin vieren. Een kleine 200 mensen genoten eerst anderhalf uur (iets te lang...) in de kerk van zeer verschillende religieuze uitingen: liederen in joodse en diverse christelijke toonzetting, citerend zingen uit de Koran, een dansmeditatie van een Derwish (islam), een Bachconcert, meditatie op Oohm-klanken, muziek volgens een Himalaya-spiritualiteit... Met dank aan allen die hun bijdrage gaven. Daarna was er buiten barbecue en salades uit diverse Europese keukens.

We schatten, dat zo'n 150 mensen daarvan genoten hebben. De maaltijd werd afgerond met watermeloen en Russische taart als toetje. Enkele parochianen, mensen van de Ulumoskee en van de Byzantijnse gemeenschap droegen in natura bij aan dit festijn. Diverse vrijwilligers uit alle gemeenschappen maakten het feest compleet. Dank daarvoor aan allen. Het tuinfeest werd opgeluisterd door verschillende zanggroepen, en spetterend afgesloten met jiddische en zigeunermuziek van het Trio C tot de derde. Jammer dat het programma was uitgelopen, waardoor de helft van de aanwezigen al naar huis was toen we eindelijk van deze groep (relatief) jonge mensen konden genieten. Maar het was daardoor niet minder stralend. Jammer voor de velen die dat misten. Dat wel.

Namens de hele voorbereidingsgroep, Yosé Höhne-Sparborth

St. Rafaëlkerk

Lichtenberchdreef 4, 3562 RD Utrecht
Telefoon: 030 – 261 12 52 ma-vr : 10-12 uur
Mail: secretariaat@sint-rafael.nl
Website: www.sint-rafael.nl

Traditioneel Rafaël feest

In de Rafaëlkerk vieren we op vrijdag 26 september ons jaarlijks Rafaëlfeest. De feestavond wordt om 19.00 uur geopend met een eucharistieviering. Daarna is een gezellig samenzijn tot 23.00 uur in de ontmoetingsruimte en in de dagkapel, waarbij Dennis voor de muzikale omlijsting zorgt. En natuurlijk wordt er gezorgd voor een hapje en een drankje. U bent allen van harte uitgenodigd. Indien u vervoerproblemen heeft, neem dan contact op met het secretariaat (261 1252), dagelijks tussen 10 en 12 uur. Er kan dan een oplossing worden gezocht.

Rijkdommen

In 2002 is een boekje verschenen in wat toen nog de H.Geestkerk was, waarin zaken die als onze rijkdommen worden beschouwd worden beschreven. We zijn twaalf jaar verder en daarom wordt het herzien en waar nodig aangevuld. Als rijkdommen zagen en zien we bijvoorbeeld ons orgel, glas-in-lood raam, corpus, wandkleed, etc. Om zoveel mogelijk informatie te verkrijgen over die zaken en eventuele andere dingen in onze kerkruimte, vragen wij u of u eens in uw herinnering wilt duiken om er achter te komen of u iets bijzonders weet over een van de bijzondere dingen in de Rafaëlkerk. Alle informatie is welkom.

Televisie

Woensdag 20 augustus was er een team van Nachtzon Media in onze kerk voor een opname in de serie "God in de lage landen". Deze serie wordt uitgezonden door

de EO. Vanaf september gaat Ernst Daniël Smid voor de vijfde keer op reis door de geschiedenis van de Lage Landen. De uitzendingen van de serie zijn op 6, 14 en 20 september. Op welke datum 'onze' opname wordt getoond is nog niet bekend. Zodra we het weten wordt het in Ludgerus Actueel gezet.

Handjes gezocht

Het is weer een aantal jaren geleden dat we aandacht hebben gevraagd voor het werk van vrijwilligers. Natuurlijk wordt jaarlijks de vrijwilliger van het jaar gekozen en is er begin van dit jaar een succesvolle oproep gedaan voor nieuwe bezorgers voor het Ludgerus Magazine en is er een nieuwe groep vrijwilligers die het Rafaëlfeest organiseert, maar we willen u toch attenderen op het vele werk dat nodig is om een kerk draaiende te houden. Misschien wilt/kunt u uw steentje daaraan bijdragen. Wilt u eerst meer weten, kom dan dinsdag- of vrijdagochtend op de koffie, vanaf 10.15

uur. Of na de viering van 11 uur op zondag. Er is werk dat een enkele keer per jaar wordt gedaan en er is werk dat vaker wordt gedaan.

Wel en Wee

Gedoopt zijn: op 1 juni Sofia Kunz, op 29 juni Samuel Robin Rijkaart en Simon Xander Rijkaart, op 29 juni Jayden Noordanus, en op 3 augustus Quinten Dion Wehl, Wilson Junior Wehl en Abigail Danisha Wehl. Het sacrament van het *Vormsel* is op 15 juni door mgr. Hoogenboom toegevend aan Mara Heijnen, Naima Sijbesma, Ludo van Wieringen, Noorani Wolf, Noeria Wolf, Sanne Boers, Eline Kwacitaal, Hedda Bos en Idrith Anches. Rojeanne Chance en Juliën zijn op 9 augustus in onze kerk in het *huwelijk* getreden. *Overleden* zijn op 9 mei Loek Pastoor (81 jaar), op 8 juni Wim van Schaik (77 jaar), op 24 juni Beint Douma (87 jaar), op 26 juli Joke Kok (77 jaar).

St. Dominicuskerk

Palestrinastraat 1, 3533 EH Utrecht
Telefoon: 030 – 293 52 45 | ma-vr : 9-12 uur
Mail: secretariaat@dominicuserk utrecht.nl
Website: www.dominicuserk utrecht.nl

Open blik in de Dominicus

Van 10 t/m 14 september was in de Dominicuskerk kunst te zien van Elaine Vis. Al jaren maakt deze Utrechtse kunstenaar installaties op locaties in binnen- en buitenland. Met gewone materialen uit het dagelijks leven en geïmproviseerde elementen realiseert zij ruimte vullende

beelden. Voor de Dominicuskerk ontwierp zij veertig vogelnesten, van verschillende formaten, die in de kerk en op het kerkplein werden opgehangen. Uit deze nesten klonken vogelgeluiden. Deze combinatie beeld-geluid leidt tot een geheel andere beleving van de ruimte. Op de foto Elaine Vis en geluidskunstenaar Arno Peeters, die de akoestische situatie van de kerk nabootst in zijn studio.

Wethouder en locoburgemeester Victor Everhardt heeft het project feestelijk geopend. De winnaar van de wedstrijd 'vogelhuisje versieren' mocht de kerkklokken luiden en na de toespraken en in werking stelling van de installatie brachten pianist Jeroen Snijder en bariton Lars Terray 'vogelmuziek' ten gehore. Tijdens de kunstdagen was de kerk geopend voor bezoekers en vonden er in kerk en bijgebouwen ook andere activiteiten plaats: vertoning van de documentaire 'De Wording' van Cherry Duyns,

workshops meditatie, optreden van de Utrechtse zanger Martin van Doorn, workshop schilderen en een open repetitie van wereldmuziekgroep Ravelijn. Met het uitschrijven van een kunstwedstrijd – ontwerp een installatie voor de Dominicuskerk die een reflectie vormt op het thema 'fundament' - volgt de Stichting Vrienden van de Dominicus een oude traditie. Eeuwenlang hebben kerkbesturen, kloosterorden en rijke particulieren namelijk kunst laten ontwerpen voor kerken en kapellen. De stichting hoopt in de toekomst vaker op te treden als opdrachtgever van bezinnende kunst. 'Een open blik in de Dominicus' is mogelijk gemaakt door financiële steun van het K.F. Hein Fonds en het Fentener van Vlissingen Fonds en vooral door de inzet van de vele vrijwilligers van de Dominicusgeloofsgemeenschap en de Stichting Vrienden van de Dominicus.

Komende Activiteiten

Donderdag 18 september 2014, 20.00-21.30 uur:

Begeleide meditatie

Drijfzand of rots – op zoek naar je fundament
Rond dit thema start een nieuwe serie begeleide meditatie, gegeven door Seintje Bos, theoloog en geestelijk begeleider. Bedoeld voor wie enige ervaring heeft met meditatie.

Locatie: Dominicuskapel, Palestrinastraat 1

Kosten: €50,- voor de hele serie, €15,- voor een losse avond

Vervolgdata: 9 oktober, 13 november en 11 december

Aanmelden en informatie: info@seintjebos.nl

Zondag 21 september, 20.00-22.00 uur: Kenniscafé met hoogleraren uit de wijk

'De macht van de taal'

Paul Leseman (hoogleraar orthopedagogiek, in het bijzonder onderwijsleerproblemen) zal iets vertellen over zijn werk. Hij houdt zich onder andere bezig met vroege taalontwikkeling en meertaligheid, ontluikende geletterdheid en gecijferdheid, en effecten van vroege en vroegschoolse interventieprogramma's.

Locatie: dagkapel Dominicus, Palestrinastraat 1, Utrecht

Entree: vrijwillige bijdrage

Zondag 28 september 2014, 10.00 uur: Oogstfeest

Tijdens de viering wordt aandacht besteed aan de

oogst die wij dit jaar hebben ontvangen. Als symbool hiervan brengen de kinderen schaalpjes met vruchten mee, die worden gezegend. De kinderen mogen na afloop hun schaalpje geven aan iemand die zij in het bijzonder willen danken.

Dinsdag 7 oktober 2014, 20.00-22.00 uur:

Dominicusleesgroep

Eerste bijeenkomst rond Proeven van goed samenleven. Inleiding in het katholiek sociaal denken', geschreven door lekendominicaan Thijs Caspers, met een inleiding van Erik Borgman. Het is toegankelijk geschreven en bevat boeiende praktijkverhalen. Iedereen is welkom.

Locatie: dagkapel Dominicus, Palestrinastraat 1

Kosten: aanschaf boek

Vervolgdata: iedere eerste dinsdag van de maand

Aanmelden en informatie: [secretariaat@](mailto:secretariaat@dominicuskerkutrecht.nl)

dominicuskerkutrecht.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Donderdag 9 oktober 2014, 14.30-16.30 uur:

Seizoenslezing 'Ik en de ander'

Deze eerste lezing van de nieuwe serie Seizoenslezingen gaat over 'Naasteliefde door de eeuwen heen'. Het is de bedoeling om op 16 oktober om 14.30 uur samen de tentoonstelling over caritas in Museum Catharijneconvent. te bezoeken.

De Seizoenslezingen worden georganiseerd door de Samenwerkende kerken Utrecht-West.

Locatie: Dominicuskapel, Palestrinastraat 1

Kosten: €7,- (incl. consumptie)

Vervolgdata: 6 november ('Arm en rijk'), 26 februari ('Vreemd en eigen'), 7 mei ('Ziek en gezond')

Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Zondag 12 oktober, 10.00 uur: Ludgerusviering

Na de gezamenlijke Ludgerusviering is er een programma met onder andere een optreden van de koren AchtZonder en Nootscenario.

Voor meer informatie over deze en andere activiteiten zie www.denieuwedominicus.nl. Facebook: De Nieuwe Dominicus, twitter @nieuwedominius

St. Josephkerk

Draaiweg 44, 3515 EM Utrecht
Telefoon: 030 – 271 93 93 ma, di, vr : 14-16 uur
Mail: draaiwegkerk@planet.nl

Vrijwilligers in de Joseph

In het verleden draaide een parochie helemaal rond "Mijnheer Pastoor en de kapelaan", Herdershond Erik Odekerke. Sommige parochianen verlangen met weemoed terug naar die tijd... De Joseph heeft echter al lang geen eigen pastoor meer. Pastor van Zadelhof was eigenlijk in 1992 onze laatste pastoor. Maar het is goed dat we in de Joseph in de loop der jaren oog en waardering hebben gekregen voor de *parochie als gemeenschap*, waar leken (niet-gewijden), naast de pastor, belangrijke taken kregen: mannen en vrouwen, ouderen en jongeren. Zo kreeg de werkgroep Woord & Communievieringen bijvoorbeeld de volle steun van Pastor van Zadelhof om zelfstandig en naar eigen inzicht vieringen op te zetten. Pastor Schuurmans was eerder al begonnen om zo veel mogelijk parochianen te betrekken bij het parochiegebeuren, door het oprichten van werkgroepen, waarvan hij coördinator en begeleider was. Dit om mensen voor de kerk te behouden, zodat ze hun heil niet elders gingen zoeken. Zonder lekenvrijwilligers had de Joseph (en de andere gemeenschappen) al niet meer bestáán. Ik wil daar in deze moeilijke tijd voor de Joseph bij stil staan -vóór het niet meer kan- en op deze plaats alle vrijwilligers danken voor hun niet aflatende inzet. Het kerkbestuur hoopt dat álle vrijwilligers zullen blijven bijdragen aan de nieuwe Ludgerusparochie, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat niet iedereen in de Joseph dat nog wil of kan, al was het alleen al vanwege het ouder worden. Daarbij zullen er –schat ik- ook geen grote aantallen vrijwilligers meer nodig zijn. Het zou nog beter zijn als een nieuwe generatie het stokje overneemt, wat her en der al gebeurt ! (denk maar aan onze ambassadrice bij Paus Franciscus: Annemarie Scheerboom). Maar we mogen de jongeren niet te veel belasten met onze onvervulde wensen. Die generatie moet haar eigen weg vinden en vindt die ook. Ik weet niet of daar nog zo'n sterke band met één bepaalde gemeenschap bij hoort; de uitdrukking 'Zondagsplicht' is hen waarschijnlijk vreemd.

De vrijwilligers "draaien" in de Joseph eigenlijk zonder aangestuurd te (hoeven) worden. Er is vanuit het verleden eigenlijk zoveel ervaring dat het "als vanzelf" gaat. En er zijn nog steeds véél vrijwilligers. Sommigen hebben zelfs meerdere taken op zich genomen. Gerard Groener heeft in 2013 nog een wegwijzer verzorgd voor vrijwilligers en parochianen: In en rondom de Josephkerk. Daar staan namen en taken nog eens opgesomd. Bij het schrijven van dit stukje vertoeft Gerard in het ziekenhuis en we hopen dat als dit blad in uw bus valt, hij geopereerd is en het een stuk beter met hem gaat. De parochie is hem veel verschuldigd. Een andere vrijwilliger, meer op de achtergrond, maar héél belangrijk is onze kosters Dick van der Horst, die iedere week stipt om 9.15 de klok luidt, de liturgische kleding klaarhangt, de kaarsen aansteekt, hosties en wijn klaarzet en de orde bewaart tijdens de viering. Enkele dagen daarvoor heeft hij dan al de liturgieboekjes gedrukt en rondgebracht bij de lector van dienst en de pastor. (Het boekje wordt door Chris, Marianne/Ria klaargemaakt). En zo doet hij nog zo het een en ander. Enkele parochianen menen nog steeds dat Dick een goed betaalde baan eraan heeft, maar voor eens en altijd: Dick is vrijwilliger! Er is het secretariaat dat de administratie verzorgt, bezoekers ontvangt, de kerk open stelt en ik vergeet vast nog andere klussen. Er is de bezoekgroep aan zieke parochianen. De vieringen worden gedragen door ons koor Cantate Domino, kleiner geworden in de loop der jaren, maar de kwaliteit is verrassend goed gebleven. Contactpersonen hier zijn Wil en Joke. En de kerk wordt altijd mooi versierd door de bloemengroep, ook met de kerkelijke feesten. Er zijn vrijwilligers die zich bezig houden met het voorbereiden van bijzondere vieringen. Mensen die zorgen dat het geld binnen komt... Sinds kort hebben we een gecombineerde locatieraad en pastoraatgroep. Roger is afgevaardigde naar het Bestuur (als waarnemer) en Charles afgevaardigde naar het Groot Pastoraal Overleg. Het rozenkransgebed wordt straks in oktober weer georganiseerd door vrijwilligers, ik noem hier Corry. Uitvaarten worden door Jos (koster naast Dick) gecoördineerd. En zo kan ik nog wel even doorgaan, maar ik vergeet vast mensen, waarvoor bij voorbaat mijn excuses.

Charles Vrencken

St. Jacobuskerk

Prins Bernhardplein 40, 3555 AL Utrecht
Telefoon: 030 – 244 22 01 | ma-vr: 9-13 uur
Mail: mail@rkzuilen.nl

Rozenkrans

Omdat het gezamenlijk bidden van de rozenkrans in de mei- en oktobermaand als zinvol en plezierig wordt ervaren, gaan we door met deze traditie. U bent welkom! Wij nodigen u uit op woensdag 1, 8, 15, 22 en 29 oktober; we beginnen om 14.00 uur. Na het rozenkransgebed is er gezellig samenzijn met een drankje en eventueel een spelletje. In de dagkapel van de St. Jacobuskerk, Prins Bernhardplein 40. (Ouderenpastoraat)

Stamppot met film

De 'r' zit weer in de maand, dus stamppot komt weer in zicht! Op 29 oktober organiseren we voor de senioren weer een filmavond met stamppot. Dit keer hebben we weer een goede film die u zeker zal aanspreken: 'Save Haven'

Over de film: De jonge, mooie en mysterieuze Katie probeert een nieuw leven op te bouwen in een klein Amerikaans stadje met een hechte gemeenschap. Door haar verleden is het voor Katie een hele stap om mensen te vertrouwen. Maar als ze de aantrekkelijke Alex ontmoet, een weduwnaar met twee jonge kinderen, verandert alles. Voorzichtig laat ze de liefde toe en wordt ze verliefd op Alex. Maar dan komen er geheimen naar boven, die haar hele leven weer op z'n kop zetten. Katie moet vertrouwen op de kracht van de liefde en wordt genoodzaakt bepaalde keuzes te maken. Op woensdag 29 oktober a.s. vanaf 16.30 uur tot 20.00 uur in de Ludgerzaal, ingang Adriaan Mulderstraat 73. Bijdrage: € 4,00 voor de film en stamppot. Aanmelden: 030-2442201 of per e-mail: mail@rkzuilen.nl (Ouderenpastoraat)

Herenkoor in Gertrudis

In mei is het herenkoor gevraagd om te komen zingen in de St.Gertrudiskerk in Rivierenwijk. Aangezien er daar geen koor is, zijn wij op die vraag graag in gegaan. Het was voor ons een geweldige ervaring om te mogen zingen in deze kerk met een geweldige akoestiek. We hebben delen gezongen uit de mis van Pergolesi. De parochianen lieten met een luid applaus merken dat ze het mooi vonden, en de pastor vroeg of we nog

eens terug wilden komen. Wie weet?
(Kees Ebbenhorst)

Requiem Fauré

Op zondag 4 mei, na de dodenherdenking in Zuilen, vond in de Jacobuskerk een uitvoering plaats van het prachtige ingetogen en emotionele Requiem van Fauré. Er kwamen ca 200 mensen op dit concert af en de kerk was goed gevuld. Het concert werd gegeven door het koor Capellamore, aangevuld met gastzangers, onder leiding van Sonja Roskamp. Aan het orgel Wouter van Belle. Capellamore heeft als doel huwelijken te zingen en is samengesteld uit zeer goede amateurzangers uit diverse koren uit Utrecht. Omdat Sonja Roskamp destijds als dirigente van de Jacobuskoren was aangesteld en ook ondergetekende als voorzitter van het koor een functie als organist in de Jacobuskerk bekleedt, lag het voor de hand als repetitielocatie de Jacobuskerk te kiezen. Sinds de oprichting in maart 2006 hebben we een aantal repetities in de Jacobuskerk gehad en als dank heeft het koor zijn gratis bijdrage geleverd aan het concert bij de inwijding van het nieuwe orgel op 27 september 2009. Het idee werd geboren om het Requiem van Fauré op 4 mei uit te voeren na de dodenherdenking, wederom als een soort tegenprestatie voor de gastvrijheid. Dit idee werd door het parochiebestuur met enthousiasme ontvangen. Het leek even een kostenprobleem te gaan worden, maar door de gulle donatie bij de deurcollecte is een dreigend tekort goeddeels gedekt. Een aantal van de gastzangers is lid geworden van Capellamore. De solo's in het requiem werden ook prachtig vertolkt door eigen koorleden. De reacties na het concert waren erg positief en er gingen stemmen op, om dit evenement jaarlijks te laten plaatsvinden en er een soort traditie van te maken. Onze parochie vice-voorzitter, de Hr. Mathot, gaf al aan dat daar mogelijk subsidie voor te verkrijgen is. Ook wordt nagedacht om het concert met orkest uit te voeren, zoals Fauré dat oorspronkelijk gecomponeerd heeft. Vooralsnog kunnen we terugkijken op een mooie uitvoering van het Requiem. Voor degenen die e.e.a. nog eens willen horen: via de website www.capellamore.nl kunnen youtube films van het concert worden afgespeeld.
(Ruud Wienk, voorzitter Capellamore)

St. Nicolaas-Monicakerk

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht
Telefoon: 030 – 244 13 19 ma-vr : 9-12 uur
Mail: rk.kerkcentrum@nicmonpar.nl

Verslag Lourdes Bedevaart van 2 t/m 7 mei, georganiseerd door de Orde van Malta Nederland.

Eindelijk was het dan zover, 2 mei om 12.30 ontvangst en begroeting op Eindhoven airport. Voor de eerste maal in ons leven het vliegtuig in. Als er iets meegevallen is, dan is het wel die vlucht. We kwamen om 16.15 uur aan en moesten nog een stukje met de bus naar Lourdes. Om 18.00 uur aankomst in Accueil Notre Dame, onze verblijfplaats. Na het diner volgde de kennismaking met vrijwilligers en pelgrims. Bij een kopje koffie of thee deed ieder zijn of haar verhaal. De Nederlandse afvaardiging bestond uit 46 gasten en 104 pelgrims. We werden vergezeld door Mgr. G. de Korte en pastoor W. Broeders. Medisch werden we begeleid door mw. J.V. Benning-Duynstee en mw. N. Provoo (artsen) en een aantal verpleegkundigen. Om 21.30 uur was het tijd voor avondgebed en daarna slapen, want zaterdag werden we al om 6.00 uur gewekt voor de openingsmis om 8.30 uur in de Chapelle Saint Joseph. Na aftoof dronken we koffie aan de rivier de Gave want het was mooi weer. Daarna bekeken we de film over de H. Bernardette. Vervolgens een bezoek aan de grot voor een stil gebed. Na het diner aandacht voor de Dodenherdenking. Om 21.30 uur nachtgebed en slapen. Maandag was er de mis bij de grot de Massabielle. Daarna konden we de stad bezoeken om te winkelen, een terrasje te pikken enz. Wie dat wil kon gebruik maken van de baden. 's Avonds ging iedereen naar de Lichtprocessie. Dinsdag 6 mei om 9.00 uur was er een eucharistie- en ziekenzalvingviering. Een zeer emotioneel moment, in de Chapelle St. Joseph. Aan het eind van de dag moesten we onze koffers alweer pakken en werden onze souvenirs gezegend. Woensdag, de laatste dag, was er voor vertrek nog een mis in de Chapelle St. Joseph ter afsluiting en vertrokken we per bus naar het vliegveld. Om 22.30 uur waren we weer in Nederland. We ontmoetten elkaar weer in Abdij Koningshoeven voor de afsluiting van de bedevaart.

Truus en Chris Lauffer

Feestavond Nicolaas-Monica

Op donderdag 3 juli vond de feestavond ter afsluiting van het seizoen plaats. Er waren zo'n 40 parochianen, zowel van de Joseph als van de Nicolaas-Monica aanwezig. De avond begon met een kopje koffie of thee met koek. Daarna volgde cabaret met als thema: 'Weet je nog...'. De feestcommissie had teruggebladerd in het cabaret-archief en haalde daar zo'n 10 oude cabaretliedjes uit. Rondom deze liedjes heeft de commissie weer een leuk verhaal geschreven en zo is er dus een stukje geschiedenis vertoond. Na het cabaret was er tijd voor een hapje, een drankje en even gezellig bijpraten met elkaar. De avond werd afgesloten met een verloting met mooie prijzen, zoals elke keer georganiseerd door Cock.

Día de los abuelos y las abuelas

Desde el año 1998 se celebra en España el Día de los Abuelos, este año decidimos celebrarlo por primera vez en la Comunidad de Hispanohablantes de la Iglesia Sta.Monica y Sn. Nicolás, con las damas de la Comunidad de Utrecht. Tuvimos un entretenido programa socio-espiritual bajo la coordinación de la Pastora Toos Beentjes, acompañado de brindis, tapas y una suculenta cena. La coordinación general de esta actividad, estuvo a cargo de la Comisión Organizadora con la asistencia de María de Haro, Loli Lopez, Teresa Catalán, Lola Franco y Gladys Carrasco. Obtuvo el reconocimiento máximo de Super Abuela la Sra. Lola Franco, quien a sus 81 años de edad es Madre de 5 hijos, 7 nietos y 2 biznietos, denominando Abuela de Honor a Teresa Catalán, quien a sus 72 años es madre de dos hijos y no tiene nietos, y es fiel colaboradora de la Comunidad. Agradecemos a la directiva de la parroquia por concedernos la sala para dicha actividad, que esperamos celebrar tradicionalmente cada año.

Agenda berichten

geloven Nu

Geloven Nu

Ben je toe aan geloofsverdieping? Eén keer per maand komen de deelnemers aan Geloven Nu samen voor een bezinning en gesprek rond een tekst uit de Bijbel. Nieuwkomers zijn altijd welkom. De bijeenkomsten zijn

van 20.00-21.30 uur in de pastorie van de Rafaëlkerk, Lichtenberchdreef 4, Utrecht .

Eerste bijeenkomst woensdag 17 september 2014 .

Vragen? Neem contact op met Tim Schilling: timschilling.cps@kloosterbrakkenstein.nl

Taizé vieringen

Stiltevieringen in sfeer Taizé in Johannes Bernarduskerk

Bijna een jaar geleden namen mensen in Utrecht met verschillende kerkelijke achtergronden het initiatief om elke eerste zaterdagavond van de maand een stilteviering in de sfeer van Taizé te houden. De vieringen zijn in de Johannes-Bernarduskerk, Oranje Nassaulaan 2 in Utrecht (Hoograven).

Samenkomsten van diverse christenen willen wij graag stimuleren. Als kinderen van God willen we, los van verschillen in beleving of overtuiging, elkaar ontmoeten en spreken en vooral samen bidden. Wij zien dat als een belangrijk onderdeel om Gods wil na te kunnen leven op aarde.

De diensten zijn in de sfeer van Taizé omdat het daar vooral draait om het "persoonlijke" contact met God. De kans dat je wordt afgeleid of afhaakt door verschillende interpretaties is niet aanwezig omdat de bijbel wordt gelezen en niet wordt uitgelegd.

Na de dienst is er ruimte voor koffie/thee en gesprek en kan, waar gewenst, worden doorgepraat in een café of huiskamer 'om de hoek'.

Data: zaterdag 4 oktober, zaterdag 6 december.

Tijd: 18:30 uur

Taizé jongerenvieringen in De Wijkplaats (Lombok)

Sinds september 1996 worden er maandelijks gebeden in Utrecht georganiseerd, aangezet door de oecumenische gemeenschap Taizé en in verbondenheid met de "pelgrimage van vertrouwen". In het gebed worden o.a. de liederen van Taizé gezongen en neemt stilte een belangrijke plaats in. Soortgelijke initiatieven zijn er ook in andere grote steden in Nederland.

De gebeden zijn oecumenisch; ze worden voorbereid door jongeren die afkomstig zijn uit verschillende kerken. Vanzelfsprekend staan de gebeden open voor iedereen die wil komen. Er wordt niets van je verwacht, er wordt niets van je gevraagd, er ligt alleen een uitnodiging. Misschien kan er na het gebed iets veranderen in ons leven. Misschien kunnen we iets meenemen naar huis, naar onze eigen buurt, stad, dorp, parochie of gemeente.

Heb je een vraag of wil je meer weten? Stuur ons dan een e-mail via info@taizeinutrecht.nl

Data: donderdag 16 oktober, donderdag 20 november.

Adres: 'De Wijkplaats', Joh. Camphuijsstraat 101 (hoek Kanaalstraat), Utrecht (Lombok).

Afwezigheid pastor Koos Smits

Van woensdag 24 september tot en met zondag 5 oktober is pastor Koos Smits afwezig. Voor contact met het pastorale team kunt u bellen met pastor Gerrit Jan Westerveld tel. 030 – 296 30 78 of het centraal secretariaat 030 – 244 13 19.

Samen bijbel lezen in Nicolaas-Monicakerk

Het afgelopen seizoen zijn we met een aantal mensen samen de Bijbel gaan lezen. We zijn gewoon vooraan begonnen in het boek Genesis bij de verhalen van de schepping en de eerste mensen. Dit was erg inspirerend. Komend seizoen willen we hiermee door gaan. Daarom komen we in het najaar weer vier donderdagavonden bij elkaar. We lezen dan verder in Genesis, vanaf

hoofdstuk 12. Hier begint het verhaal van de aartsvaders: Abraham, Izaak en Jakob.

U bent van harte welkom om mee te doen. We komen samen op donderdag 2, 16 en 30 oktober en 13 november. Steeds van 19.30 tot 21.00 uur in het kerkcentrum Nicolaas-Monica. Opgeven: a.m.koot@casema.nl of 030-2444032 of via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19.

Wereldmissiemaand Myanmar

Wereldmissiemaand (oktober) besteedt dit jaar aandacht aan de katholieke Kerk in Myanmar (Birma). Een halve eeuw lang was Myanmar afgesloten van de buitenwereld en leed de bevolking onder de dictatuur van het leger. Sinds het aantreden van president Thein Sein in 2011 stelt het land zich open en worden stappen gezet naar een democratie met meer vrijheden voor de bevolking. In 2015 zijn er presidentsverkiezingen. Velen vestigen hun hoop op Aung San Suu Kyi, oppositieleidster en winnares van de Nobelprijs voor de Vrede.

Katholieke scholen en ziekenhuizen werden door de militaire regering onteigend en genationaliseerd, buitenlandse missionarissen het land uitgezet. Het was verboden kerken te bouwen en het christelijk geloof te verkondigen. Kerkdiensten werden gecontroleerd door de staat. Nu ervaren katholieke gelovigen een grotere vrijheid om hun geloof te beleven. Priesters, religieuzen en catechisten nemen de zorg op zich voor zieken, gehandicapten en armen. Er zijn veel roepingen tot

het priesterschap, enerzijds vanwege de armoede en anderzijds omdat men zo lang geen vrijheid had: het geloof in Jezus Christus bevrijdt.

Het onderwijsniveau is zeer laag. Goed opgeleide burgers en kritische studenten werden door de militairen gezien als een bedreiging. Universiteiten bleven jarenlang dicht. De Kerk maakt zich sterk voor goed onderwijs. In landelijke gebieden kunnen kinderen terecht op internaten die naast een staatsschool liggen. Een belangrijke rol in de aanvulling op het staatsonderwijs nemen ook de door de Kerk georganiseerde zomerkampen in. Daar wordt volgens moderne pedagogische inzichten onderwijs gegeven. Leven in vrijheid moet men leren.

Steun de katholieke gelovigen in Myanmar en geef aan de collecte in uw kerk op Missiezondag 19 oktober of stort uw bijdrage op rekening NL65 INGB 000 000 1566 Missio Wereldmissiemaand te Den Haag.
Voor meer informatie: www.missio.nl

Franciscusviering

Op vrijdag 3 oktober om 19.00 uur wordt de jaarlijkse Franciscusviering gehouden in de St Aloysiuskerk, Adriaen van Ostadelaan 4 in Utrecht.

Het gaat om een wake op de avond van Franciscus sterven. We laten ons hierbij leiden door het verhaal van Thomas van Celano, de eerste biograaf van Franciscus. Iedereen van jong tot oud die deze dienst mee wil vieren is van harte welkom. Deze viering wordt georganiseerd door de Utrechtse regio van de Franciscaanse Beweging. Aansluitend is er gelegenheid om elkaar te ontmoeten onder het genot van een kopje koffie of thee. Er zal een vrijwillige bijdrage gevraagd worden om de kosten van de viering te dekken.

Iedereen wordt uitgenodigd om houdbaar voedsel mee te nemen voor degenen die noodgedwongen een beroep moeten doen op de plaatselijke voedselbank. Dit wordt ingezameld tijdens de viering.

Meer info bij Mia Maesen,
e-mail: maesen.mia@franciscanessen.nl

Zie voor deze en andere activiteiten:
www.franciscaansebeweging.nl

Iemand
verliezen
is al erg
genoeg

UITVAARTVERZORGING H. AGTERBERG

Wolter Heukelslaan 50, 3581 ST Utrecht. 030 - 251 09 82.
www.agterberg.nl